

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**76-ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ,
ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ**

ТОМ 1

14 травня – 23 травня 2024 р.

СЕКЦІЯ ЕКОЛОГІЇ ТА ЗБАЛАНСОВАНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

УДК 502.171:556(282.247.32)

*С.Ю. Шара , аспірант
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ВДОСКОНАЛЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА – НЕОБХІДНА УМОВА РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ВОДОСХОВИЩ ДНІПРА

Галузеве водне право (законодавство) може розглядатись і як частина екологічного природоресурсного права, і як самостійна галузь права, об'єктом правовідносин якого виступають водні ресурси та відносини пов'язані з водокористуванням.

Раціональне використання водних ресурсів, - складна суспільна і правова проблема, а в поєднанні з екологічними вимогами, особливо актуальна для України і особливо для басейну річки Дніпро і водосховищ Дніпра. Нині діюче законодавство не в повній мірі регулює водні відносини, формує недостатньо раціональне використання і охорону вод.

Але незважаючи на правильні цілі регулювання водних відносин, стан водних об'єктів та якісні характеристики вод в Україні критично незадовільні, що вимагає інституціональних змін, а особливо в сфері нормативно-правового регулювання водних відносин України.

На часі в Україні створення чітко визначеної законодавчо-інституційної бази водних відносин, адже сформоване в Україні правове поле не відповідає новітньому правовому інституціональному середовищу, що формується у сфері природокористування та тенденціям існуючих інвайроментальних економічних систем країн світу.

Основні напрямки інституціонального розвитку водного законодавства в Україні в бік екологізації логічно провести двома напрямками удосконалення інституцій:

- екологічними механізмами;
- економічними механізмами.

Екологічні механізми повинні включати щодо водного законодавства:

- відкритість і прозорість екологічно значимої інформації про стан водних об'єктів;
- пріоритет водно-екологічної безпеки;
- екологізація терміну гранично допустимих концентрацій до стандартів якості довкілля;
- екологічне ліцензування і сертифікація;
- водно-екологічні експертизи.

Економічні механізми повинні включати, щодо водного законодавства:

- правові інституції, що регулюють впровадження санкцій і економічних стимулів в сфері водорегулювання;
- водно-економічне страхування;
- економічний механізм «забруднювач платить» через механізми стандартів і штрафів, та екологічних платежів;
- поєднання термінів за сутністю «Гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин (ГДК) в Україні і «Стандартів якості довкілля» (СЯД) і «Екологічний стандарт якості» (ЕСЯ) в ЄС. Тобто ВКУ повинен імплементувати Директиву №2000/60/ЄС [11].

Нинішня ситуація в Україні вимагає не просто змін і доповнень до чинного водного законодавства для імплементації Європейських правових норм адаптуючи законодавство до Водних директив ЄС, а розробку і прийняття нового правового інституту Водного кодексу з позицій екологічних природньо-ресурсних чинників, формування водного середовища і якісних характеристик вод України, як національного багатства народу України, де інституції будуть опиратись на екологічний базис. Новітній Водний кодекс України необхідно розробити і прийняти, як водогосподарський правовий інститут, як частину Екологічного права України, де об'єктом правовідносин виступають водні ресурси (об'єкти) та суспільні відносини, що пов'язані з охороною, збереженням, відновленням, використанням, та розпорядженням водами України, як національним багатством та головним елементом природніх ресурсів навколишнього середовища.

Література:

1. *Водний кодекс України/Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, с. 189.*
2. *К.А. Віттфогель/Східний деспотизм. Порівняльне дослідження тотальної влади, 1951 р.*
3. *Гопчак І.В., Басюк Т.О. Європейське законодавство у сфері захисту та управління водними ресурсами / Екологічний менеджмент у загальній системі управління: збірник тез. Приклад цитат щорічної всеукраїнської наукової конференції, м. Суми, 17-18 квітня 2013 р. – Суми: СумДУ. 2013.*
4. *Water pollution - Environment – European Commissid/ ec.europa.eu.*
5. *Антонова С.Є./ Організаційно-правове забезпечення в сфері державного управління водозабезпечення населення// Державне управління: удосконалення та розвиток №5, 2014.*